

[Brixtofte.]

foreningerne i meget vidt omfang styrker fællesskabet mellem medlemmerne ved at arrangere samværsaftener af vidt forskellig karakter. Det er især i landsogne, at den ikke-idrætslige aktivitet i foreningerne er stor.

Dernæst er foreningerne af betydning for demokratiet, idet der i foreningerne foregår en indføring og opøvelse i den demokratiske livsform. Det sker såvel gennem medlemmernes medbestemmelsesret på medlemsmøder, holdmøder, generalforsamlinger eller lignende som gennem respekten for de fællesregler, alle skal følge.

For det tredje er foreningslivet præget af en meget stor frivillig leder- og instruktørindsats. Mange tusinder af mennesker anvender frivilligt deres fritid til at organisere andres fritid. Det er meget ofte en stor indsats, lederne og instruktørerne yder, og det er ofte et meget utaknemligt arbejde. Man tør i virkeligheden slet ikke tænke på, hvordan det havde set ud, hvis vi ikke havde denne frivillige indsats; sikkert er det i hvert fald, at uden denne indsats havde det ikke været muligt for Danmark at have en så bred folkelig idræt, som vi har. Skulle indsatsen vejes i kroner i stedet for i pæne ord, ville det i dagens penge være et beløb på over 1 mia kr.

I betænkningen er det anslået, at idrættens eget bidrag til finansiering af aktiviteterne var 2/3, mens det offentlige bidrog med den sidste tredjedel. Denne store selvfinansiering skyldes hovedsagelig den frivillige indsats. I den forbindelse vil jeg gerne advare mod at ødelægge den folkelige idræt med store honorarordninger. Bliver det f.eks. en pengemæssigt givtig beskæftigelse at træne en flok unge, vil vi få de forkerte ledere og instruktører. Det skal være interesse og ikke penge, der skal tiltrække vore ledere og instruktører.

Af det foregående fremgår det, at venstre anser foreningerne for at være det bærende element i vores idrætsarbejde. Det er derfor venstres målsætning, at det offentlige allerhøjest skal træde til med nogle bestemte idrætstilbud, i det omfang foreningerne ikke kan klare det.

Venstres målsætning indebærer, at alle økonomiske støtteordninger skal indrettes således, at foreningerne stilles lige i en even-

tuel konkurrence med andre tilbud. Sådan er lovgivningen desværre ikke i dag. Det er endda tværtimod på mange områder således, at lovgivningen direkte modarbejder foreningerne og i hvert fald ikke har taget tilstrækkeligt hensyn hertil.

Fritidslovgivningen er således ikke rigtig indrettet på foreningslivet, som den burde være. Det er især reglerne for interessegruppers virksomhed, der på flere punkter er uheldige. Det gælder således kravene om bestemte aldersgrænser, der gør det svært at fremme idrætsaktiviteter på tværs af aldersgrænserne. Dernæst er der en stor administration med ansøgningsformularer og dagbøger osv. Det virker voldsomt irriterende for dem, der skal administrere disse interessegrupper.

I en ny fritidslov må princippet være, at det er aktiviteten og ikke hvem der arrangerer den, der er afgørende for tilskuddet. Man må endvidere løse de problemer, der er opstået ved, at tilskudsreglerne for egne lokaler er anderledes, end hvis det er kommunale lokaler.

Jeg vil godt på baggrund af de her nævnte problemer med fritidsloven, der også er anført i betænkningen om idrætten og friluftslivet, spørge, hvorfor regeringen ikke for længst har taget initiativ til en ændring af fritidslovgivningen. Venstre stiller sig meget uforstående over for dette, idet der i venstres regeringstid var gjort et stort forarbejde, der hurtigt kunne resultere i et lovforslag. I virkeligheden har den nye regering, den socialdemokratiske regering, stoppet dette arbejde. Vi kunne for længst have haft en ny fritidslovgivning, hvis ikke regeringen havde bremset dette arbejde. Det beklager vi dybt i venstre, fordi der virkelig trænges til ændringer med hensyn til en række af disse forhold.

Der er også et andet lovgivningsområde, hvor vi længe har ventet på et initiativ fra regeringen, og det gælder tipsloven. Det er jo en fornuftig tilskudsform, ikke alene for idrætten og friluftslivet, men også for f. eks. spejderbevægelsen, KFUM og KFUK, FDF, Frivilligt Pige-Forbund, for at nævne nogle af de største idébestemte børne- og ungdomsorganisationer.

Venstre kan tilslutte sig betænkningens målsætning om, at der i en kommende tipslov stilles større midler til rådighed for så-